

JUBILEA - JUBILEA - JUBILEA

Boží požehnání a vše dobré do dalších let přejeme sestřám a bratřím našeho sboru při příležitosti jejich narozenin.

Červen

Oldřich Peřina z Kašnice – 70 let
Pavel Drobný z Klobouk – 70 let
Jaroslava Dunajová z Morkůvek – 77 let
Jaroslav Babáček z Morkůvek – 93 let
Marta Mullerova z Brumovic – 65 let
Jaroslav Roznos z Klobouk – 70 let
Josef Příbyl z Kašnice – 92 let

Červenec

Josef Kolouch z Krumvíře – 80 let
Vlasta Ducháčková z Kašnice – 76 let
Zdenek Huták z Klobouk – 81 let
Jaroslav Sirný z Klobouk – 70 let
Josef Adámek z Kašnice – 77 let
Jaroslav Šedivý z Bohumilic – 84 let
Josef Šedivý st. z Kašnice – 76 let
František Bedřich z Borkovan – 70 let
Zdena Sedláčková z Klobouk – 87 let
Jitka Kynclová z Morkůvek – 70 let
Eva Sedláčková z Klobouk – 70 let
Libuše Putnová z Morkůvek – 90 let
Zdeňka Soukupová z Velkých Hostěrádek – 60 let
Zdenka Otřísalová z Kašnice – 92 let
Rut Langerová z Borkovan – 87 let
Božena Pavlíková z Velkých Hostěrádek – 91 let
Ludvík Adámek z Bohumilic – 81 let
Jarmila Babáčková z Morkůvek – 90 let

Srpen

Marta Loziášová z Krumvíře – 80 let
Josef Hájek z Brumovic – 65 let
Milan Bula z Brumovic – 80 let
Jaroslav Souchop z Morkůvek – 70 let
Jaroslava Pacasová z Kašnice – 83 let
Josef Moučka z Klobouk – 65 let
Zdeněk Vlasák z Morkůvek – 60 let

Upřímně blahopřejeme!

Narozeniny zveřejňujeme podle klíče: 60, 65, 70, 75, 76, 77... Respektujeme, pokud nám nahlásíte, že si zveřejnění nepřejete. Pro ochranu osobních údajů neuvádíme den narozenin.

Kloboucké Zvony

Zprávy ze života sboru Českobratrské církve evangelické
v Kloboukách u Brna

ročník XXV.

červen – začátek září 2018 AD

Kristus shromažďuje svůj lid

Liturgické období po svaté Trojici

3. června – 1. neděle po sv. Trojici

9.30 Klobouky, 11.00 Velké Hostěrádky

10. června – 2. neděle po sv. Trojici

8.00 Brumovice, 9.30 Klobouky

17. června – 3. neděle po sv. Trojici

8.00 Morkůvky, 9.30 Klobouky, 11.00 Velké Hostěrádky

24. června – 4. neděle po sv. Trojici

9.30 Klobouky – rodinná bohoslužba se slavením sv. Večeře Páně
slavnost na závěr školního roku

1. července – 5. neděle po sv. Trojici

8.00 Morkůvky, 9.30 Klobouky, 11.00 Velké Hostěrádky

8. července – 6. neděle po sv. Trojici

8.00 Brumovice, 9.30 Klobouky

15. července – 7. neděle po sv. Trojici

8.00 Morkůvky, 9.30 Klobouky, 11.00 Velké Hostěrádky

22. července – 8. neděle po sv. Trojici

8.00 Brumovice, 9.30 Klobouky

29. července – 9. neděle po sv. Trojici

9.30 Klobouky

5. srpna – 10. neděle po sv. Trojici

8.00 Morkůvky, 9.30 Klobouky, 11.00 Velké Hostěrádky

12. srpna – 11. neděle po sv. Trojici

8.00 Brumovice, 9.30 Klobouky

19. srpna – 12. neděle po sv. Trojici

8.00 Morkůvky, 9.30 Klobouky, 11.00 Velké Hostěrádky

26. srpna – 13. neděle po sv. Trojici

8.00 Brumovice, 9.30 Klobouky

2. září – 14. neděle po sv. Trojici

9.30 Klobouky – rodinná bohoslužba se slavením sv. Večeře Páně
slavnost začátek školního roku

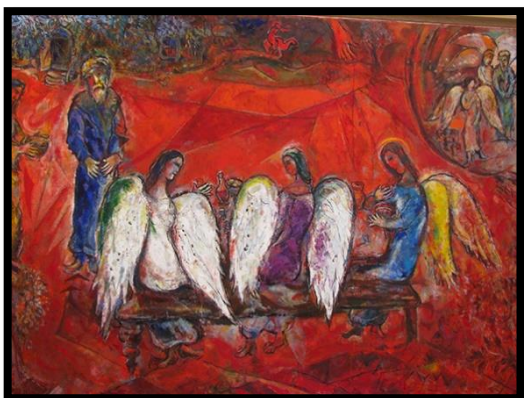
Biblické slovo – Liturgické období po svaté Trojici

Heslo na měsíc červen: *Nezapomínejte na pohostinnost, protože tak přijali někteří lidé ve svém domě anděly, aniž to tušili. Židům 13,2*

Heslo na měsíc červenec: *Rozsívajte si pro spravedlnost, sklízejte pro milosrdenství, zorejte svůj úhor. Je čas dotázat se Hospodina. Až přijde, svaľazí vás spravedlností. Ozeáš 10,12*

Heslo na měsíc srpen: *Bůh je láska, a kdo zůstává v lásce, v Bohu zůstává a Bůh v něm. 1. Janova 4,16*

Před koncem školního roku slyšíme tři biblické verše, které můžeme vnímat jako poslání na léto a prázdniny: 1. Nezapomínejte na pohostinnost, 2. rozsívajte si pro spravedlnost a milosrdenství, 3. zůstávejte v Bohu, protože On je láska.

Chagall, Abraham a tři andělé, zdroj Pinterest

bu zase anděl otevírá oči, aby viděly možnost vzkříšení. Otevírá se zcela nová možnost: ani smrtí Spasitele vše nekončí, naopak otevírá se něco nového.

Když přijímáme druhé lidi ke svým stolům a do svých domovů, rozšiřují se naše obzory. Díky vyprávění, sdílení a porovnávání zkušeností u společného stolu prožíváme něco nového. Dozvídáme se něco o životech druhých, ale i o sobě. A někdy je to dokonce „andělský“ zážitek, při kterém si uvědomíme: Člověk může žít ještě úplně jinak! Vzpomínám si přitom na mnohá setkání na svých cestách po zahraničí, na rozhovory pod letní oblohou, na dobré jídlo a víno a rozhovory o životě. Možná jsme o svých dovolených odkázáni spíš my na pohostinnost druhých, ale i my se této zkušenosti otevírajeme, když můžeme, protože nevíme, kdy i nás přijdou navštívit andělé.

2. Spravedlnost. Dá se ke spravedlnosti ještě vůbec říct něco nového? Politické

strany ji stále slibují: spravedlnost. Jenže my místo toho zjišťujeme, že je vše při starém. Dá se vůbec nastolit mezi námi lidmi spravedlnost? Není to jen fráze? Prorok Ozeáš v tomto ohledu naději zcela neztratil. I když hned v následujícím verši (Oz 10,13) zjišťuje, že místo spravedlnosti a lásky se moci ujímá zloba a násilí. A přece se prorok Ozeáš odvažuje mluvit o novém začátku. Obrazně řečeno: Pole se musí stále znovu obdělávat, půda se musí rýt, aby vydávala úrodu. Spravedlnost není sice tak snadno srovnatelná s úrodou, ale myšlenka za tímto obrazem je jasná: Kdo jedná podle měřítek spravedlnosti a lásky, ten má vyhlídku na to, že se mu Bůh dá poznat v solidaritě a lásce, kterou si lidé budou prokazovat.

Bible mluví na stále aktuální témata: Prikazuje milovat svého bližního i hosta (Lev 19,33-34), ochraňovat zvířata a přírodu (Dtn 22,6-7), být solidární s chudými a slabými (Př 14,31), nasazovat se za mír místo žehnání zbraní (Ž 46,10), ochraňovat ženy (a muže) před fyzickým i psychickým zneužíváním (2. Sam 13,1-20), respektovat a důstojně zacházet se starými lidmi (Lv 19,32). To znamená hledat spravedlnost. To znamená zcela konkrétně hledat Boha v životě.

3. Bůh je láska a my v něm máme zůstávat. To je největší z přikázání. Musíme hořet nadšením pro lásku, abychom viděli lásku a dobro ve světě kolem nás. My sami musíme nejprve umět žít v pokoji, abychom nacházeli mír a pokoj mimo sebe. Toto *zůstávání* přesouvá náboženství zpět do života. Posláním nás lidí je, abychom dokázali cíleně a s plným vědomím žasnout nad ostatními lidmi i nad Bohem. Jakmile přijmeme, že Bůh je přítomen ve všech situacích a že může a chce použít každou, i špatnou situaci pro naše dobro, pak se nutně všechny situace stávají příležitostmi pro dobro a pro setkání s Bohem.

Martina Zuštinová

Kalendář:

- 1. června – 14:00 modlitba na Betlémě
- 4. června – 19:00 staršovstvo
- 13. června – pastorální konference Brněnského a Bratislavského seniorátu v Kloboukách
- 29. června – Modlitba na Betlémě
- 2. července – 19:00 staršovstvo
- 21.-28. července – rodinná dovolená na Blažkově
- 29.7.-4. srpna – rodinná dovolená – Tři studně
- 11.-18. srpna – tábor konfirmandek – Hradiště u Nasavrk
- 2. září – rodinná bohoslužba a zahájení školního roku**
- 3. září – 19:00 staršovstvo
- 9. září – 15:00 položení základního kamene Nového Betléma a zasazení lípy před kostelem k výročí vzniku Československé republiky v rámci 100 lip 100 oslav v Jihomoravském kraji.**

Ten dělá to a ten zas tohle ...

Vy jste tělo Kristovo, a každý z vás je jedním z jeho údů. A v církvi ustanovil Bůh jedny za apoštoly, druhé za proroky, třetí za učitele; potom jsou mocné činy, pak dary uzdravování, služba potřebným, řízení církve, řeč ve vytržení.

1. Korintským 12

Asi Vás v minulých týdnech navštívil některý z presbyterů našeho sboru a ptal se Vás kromě jiného i na Vaše členství v církvi. Kloboucký farní sbor eviduje více než 500 členů a to je hodně. Vzájemně se neznáme, sbor působí v několika obcích v okolí Klobouk. Ve třech kazatelských stanicích se při bohoslužbách setkává již poslední hrstka věrných. Na bohoslužby do klobouckého kostela dojíždí lidé z Hovorán, Boleradic, Velkých Hostěrádek, z Vrbice či Lovčic. A to už je pěkný kraj světa. Mnoho členů sboru však prakticky nevidíme celé roky. Proto jsme se pustili do revize kartotéky. Potřebujeme vědět, kdo se chce k Evangelické církvi a našemu sboru dál hlásit a zůstat jejich členem. Každý evangelický sbor stojí na spolupráci. Lidé aktivnější mají prostor se realizovat a spolupracovat, jiní mají zase radost, že mohou něco přijmout – pěkný program, bohoslužby. Chceme se více otevřít i lidem, kteří u nás třeba ještě zcela nezakotvili nebo neví, že by ve sboru byla jejich práce vítána. Hledáme další lidi, kteří by byli ochotni prakticky pomáhat se zajištěním činnosti sboru i jeho financováním (k tomu nás nutí nová situace odluky církve a státu).

Život sboru to nejsou jen nedělní bohoslužby, ale spousta aktivit a činností během týdne. Velkou část úkolů zajišťuje sestra farářka a sestra pastorační pracovnice, část staršovstvo a kurátor. Možná si ani neuvědomujeme, co vše za životem sboru stojí a následující řádky budou jen neúplným výčtem.

Nyní čtete kloboucké Zvony, všechny články někdo musí napsat, uspořádat a vytisknout. Zvony se musí zkompletovat a roznosit do domácností.

V pátek 25. května se konala Noc kostelů a ta taky nevznikne přes noc ☺ – někdo musí vymyslet koncept, napsat a sestavit scénář, nazkoušet jednotlivé vstupy, zajistit techniku, uklidit kostel a zajistit občerstvení. A znovu uklidit na nedělní bohoslužby. Bohoslužby jsou sice výraznou doménou farářky, ale nejen jí. Je potřeba zajistit technický průběh bohoslužeb, zajistit čtení z Bible a přímluvné modlitby, varhanní doprovod, učitel nedělní školy se musí připravit na práci s dětmi (musí být připraven i tehdy když třeba vůbec nepřijdou). Pěvecký sbor v průběhu roku zkouší písně na slavnostní bohoslužby a vánoční koncert.

Sbor má několik budov, které je třeba udržovat a opravovat. Někdo zajistí plány, vyřídí vše potřebné s úřady, další zabetonuje novou podlahu nebo přiloží jinak ruku k dílu.

Při sboru funguje středisko Diakonie a někteří členové působí v jeho dozorčí radě. Mnoho let úspěšně funguje i skautské středisko a i zde působí další členové sboru.

Možná se ptáte: „Co já s tím?“ No nic moc, jenom se k nám přidejte. Jistě znáte svého presbytera, který od vás vybírá salár či příspěvky na Jeronýmovu jednotu, roznášá Vám Zvony. S ním se domluvte na tom, s čím jste připraveni pomoci, čeho se chcete třeba ze začátku jen účastnit a rozkoukat se. Bez lidí ochotných táhnout společně za jeden provaz to nejde.

Na provoz sboru je však nutné pamatovat i finančně. Základním příjmem sboru jsou dary od jeho členů, tyto dary už od reformační doby musí zajistit vlastní provoz sboru i plat faráře. Díky hospodaření našich předků má sbor část příjmů zajištěných z nájmu budov a pachtu pozemků. Tyto prostředky však chceme používat zejména na údržbu a opravy staveb. Na každodenní provoz si musíme vybrat mezi sebou. Nejsnadnější je podpořit sbor platbou přes účet (např. trvalý příkaz 200 Kč měsíčně znamená, že zašlu za rok sboru 2.400 Kč – tyto jmenovité dary lze odečíst ze základu daně). Roční příspěvek na provoz sboru se nazývá salár a měl by být pravidelně placen každým členem sboru. Dále lze přispět při bohoslužbách do pravidelné sbírky či zaslat dar na konkrétní účel.

Jistě, že všechna praktická obětavost a pracovitost, i pravidelné finanční dary jsou dobré. Největší radost však budu mít, když se společně budeme setkávat při bohoslužbách a při stole Páně. Prosím myslíme na náš sbor ve svých každodenních modlitbách.

Tomáš Vostřák, kurátor

Staršovstvo sboru zve ke každodenní modlitební sborové iniciativě: kratičké osobní modlitbě (např. Otče náš, modlitba Poutníka, vlastní slova) vždy ve 21:00 za místo, kde žijeme a jeho obyvatele, za naše společenství.

Ohlédnutí – Divadlo František blázen

28. dubna za námi z Roudnice nad Labem dojel pan Jan Horák, herec a pastorační pracovník roudnické farnosti, aby nám dramatickou formou přiblížil život svatého Františka z Assisi. Netradiční provedení nás ihned vtáhlo do děje a dozvěděli jsme se i mnoho dosud neznámých detailů z Františkova života. Jsme rádi, že se podařilo zorganizovat společné divadlo s katolickou farností.

Ohlédnutí – přednáška Kateřiny Lachmanové

Přebíráme zprávu z katolické farnosti o naší ekumenické spolupráci:

V úterý 1. května 2018 do našeho kostela přijela paní Kateřina Lachmanová, autorka známých křesťanských knih a organizátorka Katolické charismatické konference. Měla pro nás nachystanou přednášku na téma 'Je možné uzdravení historie?'. Přednášky se zúčastnili také naši evangeličtí bratři a sestry i přespolní. Na přednášce se mluvilo i o uzdravení země zatížené například válečnými zločiny a o usmíření mezi církvemi.

Jako příklad uváděla paní Lachmanová zástupné omluvy zesnulého papeže sv. Jana Pavla II. nebo jak uzdravovat místo podle Slováka Pala Streža z Dolního Kubína. Zazněla také krásná kající modlitba proroka Daniela (Dan, 9). Paní Lachmanová nás povzbudila k aktivitě na poli usmíření, ať už mezi katolíky a evangelíky nebo při uzdravování místa. Zdůrazňovala důležitost upřímného vnitřního postoje bez prázdných gest a slov.

Paní Lachmanová od nás přijala dárky na upomínku na setkání v Kloboukách, které ji velmi potěšily. Zejména udělaly radost čaje z Čejkovického Sonnentoru.

Využili jsme také příležitost ke koupi knižních novinek Karmelitánského nakladatelství.

Bylo to příjemně strávené prvomájové odpoledne.

Děkujeme všem za pomoc při přípravě tohoto setkání.

J.a M. Lorencovi

Pozvánka – 100 let od založení ČCE – OSLAVY v Pardubicích

Ke stému výročí sjednocení církví helvetského vyznání a augšpurského vyznání v naši Českobratrskou církev evangelickou připravuje naše církev na dny 27. – 30. září 2018 v Pardubicích třídní celocírkevní mezigenerační setkání, můžeme je nazvat – evangelický festival. Neváhejte, přijedte, i svou přítomností vyjádřete vděčnost za svou církev. Pokud máte zájem podívat se s námi na jeden až dva dny do Pardubic, přihlaste se v kanceláři sboru do 30. června, domluvíme podle počtu zájemců dopravu a případně nocleh.

Ohlédnutí za Nocí kostelů

Farní sbor Českobratrské církve evangelické v Kloboukách u Brna,
Brněnská 30, 691 72, e-mail: cceklobouky@seznam.cz; <http://klobouky.evangelnet.cz>;
tel.: 608 579 839; IČ sboru: 48452327;
číslo bankovního účtu: **2200347489/2010**

Duchovenská služba ve středisku BETLÉM

Od samého vzniku střediska BETLÉM je nedílnou součástí poskytovaných služeb také duchovenská péče jak o klienty, tak i o pracovníky. Středisko Betlém spolupracuje přirozeně nejužší s evangelickým sborem v Kloboukách. Do duchovní péče se však zapojují i jiné sbory ČCE, resp. jejich faráři. Řadu let tak přijíždí do domova Betlém každý čtvrtek v poledne vykonat bohoslužby sestra Jana Gruberová z Dambořic. Příležitostně se zde konají i duchovní setkání s kazateli jiných církví.

Jak postupně přibývaly další a další domovy našeho střediska, bylo zřejmé, že není možné, aby duchovní péči o klienty a zaměstnance vykonával pouze duchovní spolupracujícího klobouckého sboru. Bylo třeba dát této službě pravidelnost a řád i v ostatních zařízeních.

Na základě podnětu Dozorčí a Správní rady střediska proto svolal Jiří Gruber, senior Brněnského seniorátu a místopředseda Dozorčí rady střediska na 7. března 2017 setkání vedoucích jednotlivých domovů a několika kazatelů Brněnského seniorátu, kteří vyjádřili ochotu podílet se pravidelně na duchovní službě ve středisku.

Na této poradě byl dohodnut systém duchovenské služby ve všech zařízeních střediska s dalšími partnerskými sbory ze seniorátu. Od května loňského roku je spolupráce se sbory nastavena následovně: o duchovenskou péči v domově Betlém v Kloboukách u Brna se dělí sestra Jana Gruberová farářka z Dambořic a Martina Zuštinová, farářka z Klobouk u Brna, do Domova Narnie v Morkůvkách dojíždí sestra Kateřina Rybáriková, jáhenka v Nikolčicích a Hustopečích, v Chráněném bydlení Arkénie v Brumovicích slouží bohoslužby 1x měsíčně sestra Martina Kadlecová, farářka v Silůvkách a v Chráněném bydlení Mirandie bratr David Sedláček, farář z Miroslavi.

Po prvním roce fungování tohoto modelu můžeme říci, že se osvědčil. Bohoslužebná setkání se konají zpravidla 1x měsíčně (v Betlémě navíc každý týden se slavením sv. Večeře Páně). Došlo také k navázání osobních vazeb mezi jednotlivými sbory a zařízeními střediska BETLÉM.

Spolu s kazateli přijíždí podle svých možností také několik členů

jejich sborů. Účast na bohoslužbách není pro klienty a zaměstnance povinná, ale tvoří přirozenou součást jejich denního programu. Počítáme i s tím, že by klienti a zaměstnanci jednotlivých domovů příležitostně navštívili sbory, odkud k nim kazatelé přijíždějí.

Pozvánka na koncert

Zveme vás na koncert duchovní služby v podání velkého pěveckého sboru **ENSEMBLES DER KLOSTERKIRCHE GUBEN** na jejich turné 2018.

Koncert se koná **6. srpna 2018 od 17 hodin** v prostorách Chráněného bydlení **Mirandie** v Brumovicích.

Zazní skladby autorů: Samuel Scheid, Johann Sebastian Bach, Dietrich Buxtehude, Wolfgang Amadeus Mozart, Ludwig van Beethoven, Felix Mendelssohn Bartholdy, John Rutter, Lothar Graap a Hansjürgen Vorrath.

Vstupné dobrovolné.

Borkovany – z historie kazatelské stanice, díl II.

sepsala Dana Bobková

Zvonice v Borkovanech byla od „pradávných časů“, jak uvádí František Bednář. Zvony na ní byly obecním majetkem a zvonilo se na ně při náboženských výkonech kterékoliv konfese, zvláště při pohřbech. Zvoníkem byl obecní sluha, za zvonění se neplatilo, pokud zvonil kostelník, platila jej obec. Roku 1856 odmítl borkovanský katolický farář zvonit za zemřelé dítě evangelíka Josefa Bavlnky. Stížnost ze strany evangelíků byla podána až na krajský úřad, který rozhodl, že na stávající zvony budou zvonit pouze katolíci a evangelíci dostali doporučení, pořídit si zvony vlastní. Borkovanská obec vyjádřila ochotu přispět na jejich pořízení určitou finanční

částkou. Krajská komise dala k tomuto 15. 1. 1857 povolení. Prostřednictvím presbytera Martina Brychty se ihned spolu s evangelíky z Bošovic objednaly v továrně v Bochumu ve Vestfálsku dva zvony – jeden do Borkovan a druhý do Bošovic. Borkovanský zvon vážil 1156 liber a bošovický 117 liber. Byly to první evangelické zvony na Moravě.

23. srpna 1857 byl zvon v Borkovanech slavnostně odevzdán svému účelu, společně s otevřením hřbitova a věže, do níž byl zvon umístěn. V té době bylo v Borkovanech 44 evangelických rodin.

Při volbách do širšího zastupitelstva a presbyterstva v roce 1882 bylo za Borkovany zvoleno 8 členů zastupitelstva a 2 presbyteři, z nichž Martin Brychta

z Borkovan byl zvolen opět kurátorem s nejvyšším počtem hlasů. V roce 1911 byla ve staršovstvu 6 zastupitelů z Borkovan a 6 náhradníků. V roce 1934 byli zvoleni za Borkovany 4 presbyteři a 2 náhradníci.

Na schůzi staršovstva dne 13. února 1938 žádají presbyteři z Borkovan o půjčení obnosu 16 000 Kč, určeného na stavbu Husovy modlitebny v Borkovanech a na umoření dluhu na sokolovně v Borkovanech za půjčení a bezplatné užívání sokolovny do doby, než se postaví modlitebna.

Věc byla postoupena Synodní radě. Na synodní radě nebylo dosaženo jednoty a věc borkovanských byla postoupena faráři Odstřilovi. Bylo navrženo peníze na stavbu modlitebny v Borkovanech půjčit na úrok 3%. Synodní rada na věc nahlížela následovně: *synodní rada se kloní k názoru, že v podobných případech je radno postupovati spíše přísněji a zdůrazniti tím, že církve není na to, aby pomáhala různým světským cílům. Tato přísnost se jeví hodnou doporučení se zřetelem na nebezpečí, že by byl vytvořen neblahý precedenční případ. Není možno konati bohoslužebná shromáždění tam, kde se konají zábavy a nalévají se opojné nápoje.*

Seniorátní úřad vše postoupil staršovstvu. Po dlouhé rozpravě, kde se nahlíželo na věc z různých hledisek, bylo rozhodnuto, že není námitek proti tomu, aby byl obnos půjčen, ale Sokolu v Borkovanech obnos půjčiti není možno. Ke stavbě modlitebny nedošlo.

Ve stejném roce 1934 místní školní rada v Borkovanech povolila propůjčení jedné místnosti v obecní škole ke konání bohoslužeb.

Ve volbách roku 1941 bylo zvoleno do širšího zastupitelstva 6 členů z Borkovan, z toho 2 do staršovstva.

25. srpna 1957 se uskutečnila jubilejní slavnost na památku 100. výročí postavení hřbitovní věže a pořízení prvních zvonů. Farář Ladislav Dostál o tomto dnu napsal:

„Za krásného počasí sjeli se a sešli v pěkném počtu v Borkovanech členové sboru klobouckého, dambořického, heršpického, nosislavského i odjinud, aby se zúčastnili Sborového dne. Jsou vítáni krojovanými dvojicemi mladých, kteří zároveň rozdávají tištěná pozvání s fotografií opravené věže. Obdarování zase skládají vítajícím do talířů dobrovolné peněžité příspěvky. Služby boží jsou konány v místní sokolovně, zahájeny jsou společnou písní č. 15. Modlitbou a čtením písma sv. posloužil bratr farář Dostál. Kázání na text Neh 1,1-6 vykonal bc. Prof. F.M. Dobiáš z Prahy. Vzpomněl nejdříve dvou významných historických dat, která tvořila rámec Sborového dne. 175. výročí založení sboru klobouckého a 100. výročí postavení hřbitovní věže a pořízení zvonů (jedny z prvních na Moravě) v Borkovanech. Slavnost tato má v první řadě posloužit k duchovnímu probuzení, prohloubení a posílení. Sbor a jeho chrám má být místem útočištným, jakým nemůže být žádný jiný příbytek...

Sborová píseň „V skryši nejvyššího“, přednesena pěveckým sborem z Heršpic, velmi pěkně přiléhala ke kázání. Po modlitbě br. prof. Dobiáše uvítal všechny účastníky br. farář Dostál a učinil potřebná ohlášení. Zhodnotil obětavou několikaměsíční práci hrstky borkovanských členů. Opravili věž, upravili hřbitov a prostranství kolem něj. Přispěli tak ke zkrášlení obce za pomoci MNV Borkovany.

Pozdravné projevy učilili za okolní sbory tito bratři: Br. farář Lutovský z Dambořic,

br. farář Černík z Heršpic, br. kurátor Mikulášek z Nosislavi.

Po sborové písni heršpických a společné písni č. 367 přešlo shromáždění k věži. Zde bylo započato písní společnou 270. V úvodu projevil br. farář Dostál vděčnost a díky otcům, kteří věž zbudovali v minulosti a těm, kteří ji opravili v přítomné době. Upravený hřbitov i prostranství kolem něho již předané ještě formálně předává MNV Borkovany.

Br. profesor Dobiáš na základě historických dokumentů objasňuje dobu a okolnosti před sto lety, za kterých byla věž postavena.

Po sborové písni zpěváků heršpických byla slavnost ukončena opět sborovou písní „Na shledanou“, kterou zazpívali kloboučtí s morkůvskými. Po bratrském pohoštění, které borkovanští připravili v sokolovně, s hlubokými dojmy, vzružení a duchovně posílení jsme se rozjížděli domů.“

V roce 1961 podává presbyter Josef Hájek zprávu za kazatelskou stanici Borkovany, v níž uvádí, že v tomto roce bylo v Borkovanech 9 bohoslužebných shromáždění za účasti 30 – 35 osob. Bohoslužebná setkávání se uskutečňovaly ve škole. Z obnosu sbírek byla uhrazována hlavně reže.

Ve zprávě dr. faráře Dostála o sborovém životě za rok 1964 na výročním shromáždění sborového zastupitelstva je zveřejněno, že kazatelská stanice Borkovany měla v tomto roce 122 členů, průměrná účast na bohoslužbách byla 24 členů, což činí 20%.

Ve výroční zprávě faráře Dostála v roce 1968 je následující informace:

Sbor má v současné době fakticky pět kazatelských stanic. Úředně schválené jsou ovšem tři Brumovice s počtem duší 196, Morkůvky 375 a Velké Hostěrádky 285. Borkovany tedy nebyly oficiální kazatelskou stanicí, i když se zde pravidelně konala bohoslužebná shromáždění nad úvazek faráře. Ve stejném roce podává zprávu br. Hlaváček: *„Shromáždění konáno v Borkovanech celkem 7krát. Zemřeli 2 členové, narozeny 2 děti, církevní sňatky byly 2 a 4 mladí členové byli confirmováni. Opravuje a udržuje se hřbitov“.*

Ve stejném roce se konala volba nového staršovstva, za Borkovany byl zvolen jeden člen a jeden náhradník. Roku 1970 provedli borkovanští členové sboru za přispění MNV a JZD opravu střechy na hřbitovní věži. Roku 1975 byl při výročním sborovém shromáždění uveden přehled průměrné účasti v kazatelských stanicích: v roce 1971 to bylo 14 členů, 1972 bylo 15 členů, 1973 bylo 16 členů, 1974 bylo 14 členů. S nástupem faráře Jiřího Grubera roku 1979 se stanovil pravidelný řád v bohoslužbách kazatelských stanic, v Borkovanech byla stanovena pravidelná bohoslužebná setkávání každou 3. neděli od 14 hodin.

Ze zprávy sborového zastupitelstva z roku 1982 vyplynulo, že stanice Borkovany má celkem 40 bratří a sester, bohoslužby se konají jedenkrát měsíčně ve škole za průměrné účasti 10 bratří a sester. Hřbitovní věž – zvonice i přilehlý hřbitov je majetkem obce Borkovany.